

Година спілкування «Ми – діти України»

Мета. Формувати в учнів уявлення про країну. Ознайомити з найвідомішими містами, з найбільшими річками України. Розширити та уточнити знання учнів про Державні символи України, формувати національну свідомість школярів. Розвивати увагу, мислення. Виховувати патріотичні почуття, синівське ставлення до рідного краю.

Обладнання. Фізична карта України, державні символи України, ілюстрації, портрети Володимира Великого і Данила Галицького, тематична виставка книг.

Хід заходу

I. Організація учнів.

Всі мерщій сідайте, діти.
Домовляймося не шуміти,
На уроці не дрімати,
Руки вчасно підіймати.
І щоб не було мороки,
Всі готові до уроку?!
Тож гаразд, часу не гаєм
І заняття починаєм.

II. Повідомлення теми і мети заходу. Мотивація навчальної діяльності.

— Діти, я прочитаю вам вірш-загадку, а ви, відгадавши її, дізнаєтесь, про що піде мова на сьогоднішній годині спілкування.

На землі великій
Є одна країна:
Гарна, неповторна,
Красна, як калина.

І живуть тут люди,
Добрі, працьовиті,
І скажу, до речі,
Ще й талановиті.

Землю засівають
І пісні співають,
На бандурі грають
І вірші складають.

Про ліси і гори,
І про синє море,
Про людей і квіти...
То скажіть же, діти,
Що це за країна?

Отже, як ви здогадались, сьогоднішня година спілкування присвячена Україні

III. Актуалізація опорних знань.

— Як називається куточок на Землі, де людина народилася? (**Рідний край**)

— А що для вас означає «рідний край»? (**Місце, де народився, живеш, ходиш до школи...**)

— Як по-іншому можна назвати рідний край? (**Батьківщина**)

— А якщо зібрати всі такі куточки, такі маленькі Батьківщини, всіх людей з міст і сіл, що утвориться? (**Наша велика Батьківщина**)

IV. Сприймання і усвідомлення учнями нового матеріалу.

1. Учитель розповідає легенду.

НАША ЗЕМЛЯ

Колись давно Бог створив народи і кожному наділи е землю. Наші ж предки кинулись на розподіл пізніше, але землі їм вже не дісталось.

От вони й пішли до Бога. А він у цей час молився, і вони не сміли йому щось сказати. Стали чекати.

Через деякий час Бог обернувся, сказавши, що боні: чемні діти, хороші. Дізнавшись, чого прийшли до нього запропонував їм чорну землю. «Ні, — відповіли наш предки, — там уже живуть німці, французи, іспанці італійці».

«Тоді я вам дам землю ту, що залишив для раю, там усе є: річки, озера, ліси, степи. Але пам'ятайте, якщо будете її берегти, то вона буде ваша, а ні — ворога».

Пішли наші предки на ту землю, оселилися і живуть де сьогоднішнього дня. А країну назвали Україною.

2. Україна — наша ненька.

Україна — наша земля, наш рідний край. Україна ... вона в усьому, що нас оточує: в місяці, в зорях, у кожному камінчику, деревці. Це — і червона калина, що росте на подвір'ї біля вашої хати, і рушничок, вишитий старенькими бабусиними руками. Україна — це й зелена трава у дворі вашого дому, по якій можна бігати, сидіти, лежат й дивитись на небо, як там пливуть білесенькі хмаринки. Ми називаємо Україну нашою Батьківщиною.

Погляньте, діти, на карту України. На ній позначені кордони української землі, де з давніх-давен живе наш народ. Простір землі, заселеної українцями, такий великий, що, аби перетнути його пішки із заходу на схід, треба йти 90 днів; загальна територія займає площу близько одного мільйона квадратних метрів. Тому Україна — одна з найбільших країн світу. Українців близько 50 мільйонів чоловік.

Сусідами українців є поляки, чехи, угорці, румуни, болгары, білоруси, росіяни, а Чорне море розділяє нас із турками.

3. Україна — це велика, багата й прекрасна країна. Вона має гарні високі Карпати та мальовничі Кримські гори, її найбільша річка Дніпро тече через усю Україну і впадає у Чорне море. Друга річка, теж дуже мальовнича й

широка, зветься Дністер. Впливає він із Карпат і тече також у Чорне море. В українських річках та озерах багато риби. А в землі є кам'яне вугілля, залізо, нафта, сіль. Найбільші міста України — Київ, Львів, Харків, Одеса.

— А чи знаєте ви, діти, звідки в міста Лебедин така назва?

— Але славиться наша Батьківщина не тільки своїми містами, річками, горами, степами й лісами. Славна вона своїм працюючим, волелюбним народом, який протягом віків боровся за свою незалежність.

4. Україна — незалежна держава. Запам'ятайте, діти, дату — 24 серпня 1991 року. В цей день проголошено Україну незалежною самостійною державою.

Фізкультхвилинка.

Ми мандруєм, ми мандруєм,
Україною крокуєм.
Ось побачили Карпати:
Як вершину нам дістати?
Заглядаємо в озерця -
Не торкнутися нам денця!
Далі ми йдемо поважно,
Шлях долати нам не важко,
Підрівняйтесь, посміхніться,
Батьківщині поклоніться
За щасливі дні любові,
За пісні за колискові,
Кругом себе обкрутіться,
Раз присядьте, два присядьте.
За столом тихенько сядьте.

5. Державні символи України.

Етимологічна хвилинка.

— Кожна країна світу обов'язково має три символи.

Слово «символ» грецького походження. У перекладі українською мовою означає «знак», «прикмета», умовне позначення будь-якого предмета, явища. Державний символ — це предмет, який характеризує державу, відображає її побут, традиції, господарювання, історичне минуле, прагнення народу.

Отже, Україна — це велика незалежна держава. А кожна держава світу, які б народи не жили на її території, має свої державні символи: герб, прапор, гімн.

— Як називається наш **герб?** (Тризуб)

— Що відображає герб?

У тризубі відображено триєдність життя.

Батько — Мати — Дитя.

Небо — Земля — Вода.

Бог-Отець, Бог-Дух святий, Бог-Син.

Віра -Воля.

Надія — Любов.

Культурологічна хвилинка.

Герб — це символ влади. В основу сучасного герба нашої держави покладено стародавній золотий тризуб на синьому тлі. (Учитель демонструє зображення герба України). Це дуже старовинний знак. Він зустрічається ще за часів Київської Русі, зокрема, на монетах київського князя Володимира Великого, який жив більше тисячі років тому. Отже, нашому гербові — більше тисячі літ!

ГЕРБ

Наш герб — тризуб.
Це воля, слава й сила.
Наш герб — тризуб.
Недоля нас косила,
Та ми зросли, ми є,
Ми завжди будемо,
Добро і пісню
Несемо ми людям.

(Наталка Поклад)

Український прапор

— Про що вам нагадує блакитний колір? **(Це колір чистого мирного неба)**

— А що означає жовтий колір на прапорі України? **(Це колір пшеничної ниви, колір хліба)** Це і колір золотого сонечка: без ласкавого його проміння не дозрів би хліб.

Тому, мабуть, народ України й вибрав поєднання цих кольорів для свого національного прапора.

Синь українського неба і золото неозорих пшеничних полів переніс наш народ на свій прапор. Кольори ці мають ще інше значення — «мир» і «багатство», бо народ наш є мирний і трудолюбивий.

Наш стяг — пшениця на полях,

Під голубим небесним зводом.

Роль прапора — бути попереду, вести людей за собою.

ПРАПОР

Прапор — це державний символ
Він є в кожній державі;
Це для всіх ознака сили,
Це для всіх ознака слави.
Синьо-жовтий прапор маєм:
Синє небо, жовте жито;
Прапор свій оберігаєм,
Він святиня, знають діти.
Прапор свій здіймаєм гордо,
Ми з ним дужі і єдині,
Ми навіки вже — народом,
Українським в Україні.

(Наталка Поклад)

Гімн — це найголовніша пісня країни.

— Яку назву має гімн України? Ця пісня виражає найсердечніші думки і прагнення нашого народу. Його автори — Павло Чубинський і Михайло Вербицький. Всі найбільші свята українського народу починаються і закінчуються урочистим виконанням гімну України.

— А коли вам доводилося виконувати гімн «Ще не вмерла Україна»?

— Які почуття у вас виникають, виконуючи або слухаючи гімн? (**Людина відчуває себе впевненішою, щасливішою — представником вільного народу**)

ГІМН

Слова палкі, мелодія вродлива.
Державний гімн ми знаємо усі.
Для кожного села, містечка, міста —
Це ключ один з мільйонів голосів.
Це наша клятва, заповідь священна,
Хай чують друзі й вороги,
Що Україна вічна, незнищенна,
Від неї ясне світло навкруги.

(Наталка Поклад)

Отже, нашу землю, рідну домівку, Україну, що здобула незалежність і буде державу, ми повинні берегти і любити.

— Те, що державними символами України є Державний прапор України, Державний герб України, записано у 20-й статті 1 розділу Конституції України.

— Діти, перед вами невеличка тоненька книжка, на обкладинці якої написано «Конституція України». Це – Основний Закон нашої держави. Складається вона з 15 розділів. Конституція була прийнята 28 червня 1996 року. У ній записані права і обов'язки громадянина України.

(Слухаємо вірш Марії Хоросницької «Матусин заповіт»).

— Послухайте вірш і скажіть, що мати наказувала своєму синові.

Раз мені казала мати:

«Можеш мов багато знати,
кожну мову шанувати,
та одну із мов усіх, щоб у серці ти зберіг».
В серці ніжну і погідну
Збережу я мову рідну!

— Якою мовою ми розмовляємо? Якою мовою мама вам співала колискову пісню?

— Не гайте часу і зусиль для вивчення своєї рідної мови. Мова — наш вірний друг і перший помічник протягом усього життя.

V. Хвилинка поезії.

Україно. Соборна державо,
Сонценосна колиско моя.
Ще не вмерла й не вмере твоя слава,

Завойована в чесних боях!

Живи та міцній, Українсько державо!
Вмирили у битвах мільйони бійців,
Щоб стяг синьо-жовтий піднявсь величаво
Й над Києвом стальним майорів!

(Грамзапис «О Україно, о рідна ненько»)

Будь, Україно, сильна, могуча,
Будь нам на вічні часи.
В мирі ласкава, в бою, як туча,
Всім нам добро принеси.
Благослови наші води,
Гори, ліси і поля.
Хай серед вольних народів
Слава заблісне твоя!

Є багато країн на землі,
В них озера, річки і долини.
Є країни великі й малі,
А найкраща завжди – батьківщина!

Є багато квіток запашних,
Кожна квітка красу свою має.
Та гарніші завжди поміж них
Ті, що квітнуть у рідному краю.

Є багато пташок голосних,
Любі-милі нам співи пташині,
Та завжди наймилішими з них
Будуть ті, що у рідній країні.

І тому найдорожчою нам
Є і буде у кожную хвилину,
Серед інших країн лиш одна –
Дорога нам усім Україна.

Презентація книг

Хто з дітей хоче дізнатися більше про свою країну, про історію рідного краю, про символи, то може прочитати ось такі книги.

VI. Підсумок заходу.

- Діти, якій темі ми присвятили нашу годину спілкування?
- Про що ми вели мову? Що нового дізналися?
- А що діти можуть зробити для своєї! Батьківщини, щоб вона процвітала, щоб жилося нам щасливо в рідному краї?

- Добре вчитися, щоб у майбутньому оволодіти спеціальністю і приносити користь.
- Брати активну участь у житті класу і школи.
- Любити природу, берегти і примножувати її багатства: садити сади, ліси, квіти, розчищати джерельця, щоб не міліли річки.
- Берегти історичні і духовні пам'ятники нашого народу.
- Вивчати історію рідного краю, традиції, культуру, обряди.

Заключне слово вчителя

Дитино українська! Землю свою

В рученятах чистих тримай!

Люби її, бережи,

До неї зла не впускай!

Тоді і до тебе

Зло не торкнеться.

І ненька-земля тобі

Усміхнеться.